Grafskrift:

Vit Þú, vinur! er verdleicum annt:
Þad eitt er leidt hér, sem leyft var dauda
Af Valmenninu, Valdsmanni Konúngs
MAGNUSA KETILS merkis SYNI.
Og Konu Hans fyrri, qvenncosti betsta
RAGNHILDI EGGERTS ríeri DOTTUR
Er átti Hann med ellefu Barna
En vard Eckili ad vísi því dyrsta,
Og giptist aptur göfugri Eckju
ELINU BRYNJULFS edla DÓTTUR
Sem enn lifandi söcnud sárann ber.
Er Hún of fleirsta einhvör hin bezta
Stjúpmódir sinna Ectamanns Barna.
Qvenncostur mesti og córóna manns síns.
Gud veri Hennar gledi og adstod,
Og eilífa sælu annars heims gefi!

Hann var borinn
Og barnfæddur
Á alldar átjándu
Ari þrítugsta
Aundverdlega
I August's mánudi.
Hann útscrifadist
Ara nitján
HÓLUM *frá*
Til HAFNAR *sócti*
Veg med vísdómi
Valdsmadur kjörinn
Af DANA *Jöfri*
Yfir DALA-ÞÍNGI.
Taldist þá datum
Tjedrar alldar
Fimmtigi ár
Og fjögur betur.

Til átjánhundrud
Aukin þrimur,
Gécc Hann Dóma,
Gádi valda.
Ad fimmtigi árum,
Fremdar Aulldúngur.
Uns sjötigi og þriggja
Saddur Lífs-Ára,
Deydi tvi-qvæntur.
Til dyrdar hafinn
Af gódum engli
Guddóms vilja.
Horfinn er MAGNUS
Haudur búum;
Verdt er þó minnast
Ad vitur Höfdíngi
Odaudlegt nafn
Eptir sig lætur,

Lærdóms og letra
Og lands-elscu.
Húsfadir var Hann
Harla gódur,
Og frædari úngra
Fágætari.
Hauldur ad búi
Haldinn einn mezti;
Ecta-qvinnum
Og Baurnum bezta
Forstada, Fadir
Og Fyrimynd.
Ástfólginn vinum
Adstod Náúnga,
Fátæcum, eckjum
Og faudurlausum
Máttar-stod
Og meginn styrcur.

Merkis Hjónin
Magnús, Ragnhildur,
Leifdu svo heimi
Lofsverdt dæmi
Mannprydis
Og manndóms verka
Dyrstu dygda
Og dugnadar
Gudrœknis
Og göfuglyndis.

Lifa þaug æ
I lofstyr allda;
Lifa í dád sádri
Hjá dygdugum nidjum;
Lifir sál þeirra
I sælum himins;
Lifir lofs minníng
Yfir leidi þeirra;
Eckert er dáid
Nema daudlegleikinn.

Til verdugrar minníngar vann ad setja,
Forelldrum beztu fá ord þessi

J. MAGNUSSON.

